

Nerede bir yoldaş varsa,
Türkiye Komünist Partisi
oradadır!

Ocak ayının düşündürdükleri

Her yılın Ocak ayı biz Türkiye komünistler açısından sınıf kinimizin bileylenildiği aydır. Partimizin ilk kurucu Genel Başkanı Mustafa Suphi, Genel Sekreteri Ethem Nejat ve 13 yönetici yoldaşımızın 1921 yılının 28 Ocak'ını 29 Ocak'a bağlayan gece Karadeniz'in derin sularında katli, burjuvazinin Türkiye Komünist Partisi'ni kurulmasından birkaç ay sonra fiziken yoketme operasyonudur. Bu cinayetin bizzat Mustafa Kemal tarafından emredildiği kendi ifadeleri ile ispatlıdır. Sebep neydi? Türkiye Komünist Partisi, 1917 Ekim Devrimi'nin etkileri altında Anadolu'yu da saran sosyalizme olan ilgiyi pratiğe geçirecek öncü parti idi. Ulusal Kurtuluş Savaşı'nı, toplumsal kurtuluş savaşına yükseltilecekti. Bunun engellenmesi gerekiyordu. Kemalist rejim için bunun cinayetten başka yolu yoktu. İkcircimsiz uyguladı, cinayet işledi.

Sadece ülkemizde partimize karşı mı böyle uygulamalar olmuştur. Hayır. Benzer bir cinayet yine bir Ocak ayında, 15 Ocak 1919'da Almanya'da Almanya Komünist Partisi – KPD'nin önderleri Karl Liebknecht ve Rosa Lüksemburg'a karşı da uygulanmıştır. KPD'nin önderleri Sosyal Demokrat Parti – SPD hükümetinin kolluk kuvvetleri tarafından önce işkenceye tabi tutulmuş sonra da arkadan beyinlerine sıkılan kurşunlarla öldürülmüşlerdir. Sebep neydi? Almanya Komünist Partisi 1917 Ekim Devrimi'nin etkisi altında Kasım 1918'de Almanya'da ayaklanmalar örgütlemiş ve belirli kentlerde yönetim işçi konseylerinin eline geçmişti. Bunu bastırmanın tek yolu çatışma ve katliamlardı. Tekrar etmesini önlemenin tek yolu da KPD önderlerini fiziken ortadan kaldırmaktı. Alman burjuvazisinin de başka yolu yoktu. Elleri titremedi ve cinayeti işlediler.

Ocak ayı bizim için bunun için çok önemlidir ve bir o kadar da anlamlıdır. Her fırsatta “demokrasi havarisi”

Devamı 2. sayfada

Açıklama

Uludere-Roboski Katliamının
sorumlusu AKP'dir...

AKP REJİMİNE KARŞI HALKLARIN DEMOKRATİK KONGRESİ'Nİ GÜÇLENDİRELİM!

Aralık ayının son günlerinde Uludere'nin Roboski ilçesinde 35 sivil köylünün katledilmesi nedeniyle 2012 yılını yas ile karşılıyoruz. Bu konuda gelecek günlerde farklı yorumlar yapılacak. Kimisi AKP rejimi sözde “açılım” politikalarını sertlik politikasına dönüştürdü diyecek, kimisi ise AKP Kürt sorununu diyalog yoluyla çözmek istiyor ama statükocu güçler bunu engellemek için provokasyonlar düzenliyorlar diyecekler. Bu ve benzeri yorumlar TV programlarında, köşe yazarlarının yorumlarında başladı bile. Bize göre sebebi ne olursa olsun, uygulayıcısı kim olursa olsun, emri kim vermişse versin bu katliamının sorumlusu, düzenleyicisi, planlayıcısı, uygulayıcısı AKP rejimi ve verili hükümetidir. Gerisi onların sorunudur.

Kendi aralarındaki siyasi ve ekonomik çıkar çelişkileri mevcut olabilir, öyledir de. Ancak öz itibarıyla iki kesimin arasında Kürt sorununun çözümüne yaklaşım konusunda bir fark yoktur. Ve bu ülkede siyasi erk kimin elindeyse, istihbarat, ordu ve polis kimin kontrolünde ise, bu sorumluluk da ona aittir. 35 suçsuz insanın katledilmesinden söz ediyoruz. Bu basit açıklamalar ile geçiştirilecek bir olay değildir.

Genel seçimler öncesi oy avcılığı için yumuşak söylemler geliştiren ancak o görevi tamamladığına inandığında da ortaya çıkıp “ben olsam idam ederdim” diyebilen bir Başbakan, kendisini ne kadar “delikanlı” ve “kabadayı” olarak göstermek isterse istesin, söz ve uygulamalarına zerre kadar inanılamayacak, güvenilemeyecek bir şahsiyettir. Onun için kafa bulandırmaya gerek yok, ikircimli davranmaya yer yok. AKP rejimi emperyalizmin dünyayı yeniden düzenleme projesinde görev alan bir uygulayıcıdır. Atacağı her adım dünyanın yeniden paylaşımında kapitalist-emperyalist sistemin çıkarlarının gereğidir. İç politikada insanları bazen “acaba” mı diye çelişkiye düşüren açıklamaları dönemsel, pragmatiktir ve samimi değildir. Sözde “sol” ve liberal kaleşörlerin, Kemal Burkay gibi örneklerin aksi yöndeki telkinleri onların satılmış kalemlerinin ve beyinlerinin görevi gereğidir. Bunlar çok tehlikelidir. Türkiye devrimci hareketini, özellikle Kemalist akımın devamcısı “sol” hareketlerin, sol sosyal demokratların Kürt Özgürlük Hareketine mesafeli durmalarının ve düşmanın ekmeğine yağ sürmelerinin sebebi bunlardır. AKP rejimi ile Kemalist güçler ne kadar aralarında çelişki varmış gibi davransalar da birçok konuda olduğu gibi ama özellikle Kürt Özgürlük Hareketine karşı tavırda birebir aynı konumdan hareket ediyorlar. Bu, karşıtmiş gibi görünen iki güç, ülkemizde baskı, sömürü ve talan düzeninin sürmesi için birlikte hareket eden bir madalyonun iki yüzüdür. Onlar aynı sınıfa hizmet ediyorlar. Belirleyici olan budur. Gerisi teferruat.

Uludere Katliamı 2012 yılında Kürt Özgürlük Hareketinin ve Türkiye İşçi Sınıfı Hareketinin izlemesi gereken yolun rotasını çiziyor. Kürt Özgürlük Hareketi bu katliamda ölenlerin kanını yerde

Devamı 2. sayfada

Ocak ayının .. Birinci sayfadan devam

kesilen burjuvazi işte bu kadar aciz ve bir o kadar da acımasızdır. Kime karşı? Sadece ve sadece sınıf düşmanına karşı. Burjuvazi 90 sene önce öyleydi ama bugün değişti mi? Hayır, kesinlikle hayır. O zaman biz niye değişelim, biz neden uzlaşalım, biz neden uysallaşalım. Artık dönem değişti, "barışçıl yollarla da iktidar alınabilir" veya "düzenin sınırları içinde çözüm bulunabilir" diyenlere sesleniyoruz. Boşuna heveslenmeyin, bazılarını kendinize benzetebilirsiniz ama biz sizin intikam hırsınızın ve düzeninizi koruma isteğinizin hiç bir zaman dinmeyeceğini biliyoruz, onun için de kusura bakmayın ama gereğini yapacağız. Biz de sınıf kinimizi keskin bir bıçak gibi bileyiyoruz. Her cinayetinizin hesabını er veya geç vereceksiniz. Bu hesabı egemenliğinizi yıkararak soracağız ve kazanımlarımızı da geçmişten çıkardığımız dersler doğrultusunda gereği gibi korumasını bileceğiz.

Bu böyle biline!

Uludere-Roboski... Birinci sayfadan devam

bırakmayacaktır. Türkiye devrimci güçleri de bu mücadelede üzerine düşen görevleri yerine getirmeli, AKP ve Kemalist basının aksine gerçekleri halka anlatmalı, AKP rejiminin Kürdistan politikasının deşifre edilmesi için daha da aktifleşmelidir.

Kürt Özgürlük Hareketi ile Türkiye İşçi Sınıfı Harketi omuz omuza AKP rejimine ve Kemalist ulusalcı statükocu güçlere karşı birlikte yeni mevziler kazanacaktır.

Halkların Demokratik Kongresi (HDK) bu mücadelenin en doğru platformudur. KCK operasyonları ile gelişimi, örgütlenmesi ve çalışmaları engellenmeye çalışılan HDK'nın kalıcı bir eylem birliği platformu olarak eksikliklerini gidererek gelişmelere aktif müdahil olması önümüzde duran en önemli güncel görevler arasındadır.

Parti birimlerimiz ve tek tek yoldaşlarımız bu alanda çalışmaları güçlendirecektir.

Türkiye Komünist Partisi
30 Aralık 2011

Mustafa Suphi ve 14 Yoldaşımızı Nasıl Anmak?

Bu sene 110'uncu doğum gününü kutladığımız Partimizin Merkez Komitesi üyesi, komünist şair Nazım Hikmet, Şubat 1925'de kaleme aldığı "onbeşlerin kitabesi" adlı dörtlüğünde şöyle diyor:

"kazıdık onbeşlerin ismini,
kanlı kızıl bir mermere!...
bir çelik aynadır gözlerimiz,
onbeşlerin resmini görmek isteyenlere!..."

Bu dörtlüğü tekrar tekrar okumamız, içimize iyice sindirmemiz ve belleğimize kazımamız lazım. Nazım Hikmet yoldaşımız bu dörtlüğünde sınıf düşmanımıza ne kadar açık ve net bir mesaj veriyor. Partimizin üyelerine ise nasıl bir görev ve anlam yüklüyor. Cinayetin üzerinden 91 yıl geçmiş olmasına rağmen burjuvazi bugün aynı duruma karşı karşıya kalsa yine aynı yöntemi uygular. Bu cinayet bir tesadüf, teknik bir hata, iletişimsizlik veya kendi aralarında bazı unsurların tek başına işledikleri bir cinayet değildir. Bu cinayet Türkiye Cumhuriyeti'nin tarihinde ilk siyasi cinayettir. Ve çok önemli bir cinayettir. Bunu takip eden 90 yıl içinde burjuvazi her zaman aynı yöntemi kullanmaktan sakınmamıştır. Adlarını burada saymakla bitiremeyeceğimiz yüzlerce komünist, binlerce devrimci burjuvazinin cinayetlerinde can vermişlerdir.

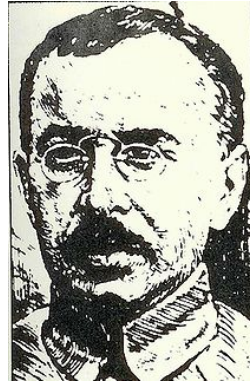
Mustafa Suphi ve 14 Yoldaşımızın anılarını mücadelemizde yaşatmak ne demektir ?

Dört önemli ilkemiz:

Birincisi: Onların kurduğu ve uğruna ölüme yürüdükleri işçi sınıfının davasına kendini adamaktır. Günümüzde "dünya değişti, işçi sınıfı nerede?" türünden sapmaları temsil edenlerin böyle bir şansı yoktur. Bu savaş işçi sınıfının öncülüğünde yürütülecek bir savaştır. Bunda değişen bir şey olmamıştır.

İkincisi: Marksçı-Leninci ilkelerin, sosyalizm mücadelesinde ve sosyalizm kuruculuğunda günümüzde de amasız-fakatsız savunulması gereğidir. Proleter Enternasyonalizmi, Proletarya Diktatörlüğü, Merkezi planlı ekonomi ve üretim araçlarının toplumsallaştırılması. Bunlar olmazsa olmaz ilkeleri-mizdir.

Üçüncüsü: Ülkemiz koşullarında Ulusal Sorun'a, öncelikle Kürt Ulusal Sorununa karşı "ulusların kendi kaderlerini kendileri belirlemesi" Leninci ilkesini ikircimsiz savunabilmek. Kürt Özgürlük Hareketi'nin ülkemizde sınıf

savaşının bu aşamasında önemini kavramak, bunu pratikte uygulamak ve Kürt Özgürlük Hareketi ile Türkiye İşçi Sınıfı Hareketinin savaş birliğini örmek, geliştirmek. Bu konuda en ufak ikircim milliyetçiliğin zehirli okunu yemiş olmak anlamına gelir.

Dördüncüsü: Yeni Tipten Leninci Parti öğretisinin kural ve işleyişinin günümüzde de uygulanması zorunluluğudur. Demokratik merkeziyetçilik, Leninci disiplin ve ilgalite koşullarında gizlilik kurallarını ilkesel olarak titizlikle uygulamak. Bunlar olmadan işçi sınıfının politik mücadelesini başarıya ulaştırmak ve korumak mümkün değildir.

Dolayısıyla, gerçek anlamda Mustafa Suphi ve yoldaşlarımızı anmak, onların idelerinin içini

boşaltarak, dostlar alışverişte görsün mantığı ile bağdaşmaz. Mustafa Suphi ve Yoldaşlarımızı anmak bugün Türkiye Komünist Partisi'ni yeniden melekete sathında örgütlemek ve yeni mücadelelere hergün yeniden hazırlanmak demektir. Bunun için parti otoritesinden kaçan, hiyerarşi ve disipline uyamayan, 24 saat 365 gününü bu mücadeleye adayamayan, yaşamında tüm benliğini partisine veremeyen, kariyerist, aydın kılıklı, legalist unsurlar Mustafa Suphi ve yoldaşlarımızı bir kutlama yaparak anar gibi gözükürken bin kere düşünmeleri gerekir.

Dini hassasiyetlere yaklaşım

Mustafa Suphi ve Yoldaşlarımızı anmak, mücadelemizde yaşatmak farklı din ve kültürlerle saygılı olmayı gözardı etmeden, komünistler olarak Marksçı felsefenin doğruluğunu özümsemek ve savunmaktır. Günümüzde konjunktüre veya amiyane tabiri ile "modaya" uyarak diyalektik düşünmeyi ve materyalist felsefeyi terketmek bir komünist olarak görevlerimizi yerine getirmemizin önünde bir engeldir. Dini hassasiyetlerin oldukça geliştirildiği ülkemizde

Devamı 3. sayfada

Mustafa Suphi ve 14 Yoldaşımızı Nasıl Anmak?

İkinci sayfadan devam

kendi marksist felsefe anlayışını dile getiremeyen, ona göre yaşayamayan bir komünist politik ideolojik bir sapma içindedir, komünist değildir. Sosyalizmi savunan ama dini hassasiyetleri olan arkadaşlarımız tabii ki olabilir, onlar bizim başlaştığımız, birlikte ekonomik, demokratik ve politik mücadele yürüteceğimiz dostlarımızdır. Ama biz komünistler olarak kendi özelliklerimizin ayırımında olmalıyız İşçi sınıfına bilinç taşıyacak olanlar Komünist Parti üyeleridir, dolayısıyla biz insanları süreç içinde belli bir bilinç aşamasına getirmeye çalışırken onların düzeyine düşmemeli, gerilememeliyiz. Mustafa Suphi ve yoldaşlarımızın Müslüman Sovyet ve Kafkas halkları içinde örgütlenirken titizlikle uyguladıkları ilkeler bize örnek teşkil etmektedir. Nazım yoldaşımız 1922'de yazdığı "15'lere Ağıt" şiirinde ne güzel dile getirmiş:

"yangınlara fazla bakan gözler yaşarmaz,
alın kızıl yıldızlı baş secdeye varmaz.
döğüşenler ölenlerin tutmaz yasını!
....."

"Komünistlerin Birliği meselesi"

Mustafa Suphi ve yoldaşlarımızın 10 Eylül 1920'de Bakü'de, Türkiye Komünist Partisi kuruluş kongresini gerçekleştirirken yapmadıkları bir uygulamayı bugün öyleymiş gibi göstermek de onlara karşı yapabileceğimiz en büyük saygısızlıklardan bir tanesidir. Bu Kongre ülkedeki komünist grupların biraraya gelip düzenledikleri ve partimizi kurdukları bir Kongre değildir. Bu Kongre, ülkede savaşan komünist grupların örgüt mantığına girmeden, bulundukları il ve bölgeler adına aralarından delege seçerek Kongre'ye kişiler olarak katıldıkları bir Kongredir. Bu Kongre'de oluşan TKP, kongre delegelerinin bölgelerine dönmesinden sonra savaş koşullarında olunmasına karşın titiz bir çalışma ile TKP üyesi olabilecek yoldaşların tek tek partiye üye alındıkları bir yönetmelikle örgütlerini kurmuştur. Parti üyesi olmayan yandaşlar ise o güne kadar faaliyet yürüttükleri gerilla grupları, kızıl sendikalar veya komünizan gruplarda çalışmalarını sürdürmüşlerdir. Yeni üyeler ile oluşan TKP parti birimleri bu oluşumların içinde çalışmışlardır. Bu gerçeklerden yola çıkarak bugün Bakü Kongresi'ni referans göstererek ve Mustafa Suphi ile MK üyesi yoldaşlarımıza dayanarak "komünistlerin birliğini" savunmak TKP'nin yeniden örgütlenmesi sürecinde büyük bir yanılgıdır. Türkiye Komünist Partisi vardır ve bugünkü verili koşullarda legal örgütlenmesi mümkün değildir. Programını sulandırarak, tüzüğünü burjuvaziye uyarlayarak , Marksçı-Leninici ilkeleri resmîyetle dahi olsa terkederek Komünist Partisi olunmaz ve kurulmaz. Türkiye Komünist Partisi'ne üye olmak isteyenler, partimizin program ve tüzüğünü kabul ettikleri koşullarda ve gerekli referanslara sahip oldukları durumlarda militan kadro partisi niteliğini taşıyan partimizin saflarına katılabileceklerdir.

Şefik Hüsnü ve ardılları

Bakü Kongresi'ne Şefik Hüsnü ve kendisi gibi düşünen unsurların katılmaması, Mustafa Suphi ve yoldaşlarımızın, yani ilk MK'mızın katlinden sonra ise partimizi temsil ve yönetmeye yeltenmeleri bir tesadüf değildir. Mustafa Kemal'in kendi kurdurduğu sahte TKP'yi işlevini tamamladı diyerek sessizce lağvetmesi ile bu dönem üstüste düşer. Dolayısıyla Şefik Hüsnü ve onun ardılları olan Hikmet Kıvılcımlı, Mihri Belli, Behice Boran, Rasih Nuri gibi sosyalistler Türkiye Komünist Partisi'nin anılan yöneticileri arasında sayılamazlar. Bu arkadaşlar Kemalist düşüncenin etkisinde sosyalist fikirlerle konjüktürün de uygun olması ile sahip olmuşlar ancak Türkiye Komünist Partisi'nin Marksçı-Leninici ilkelerini terkettikleri için partimizden

ayrılmışlardır. Bu arkadaşlar böyle bir tercihte bulunmuşken, bugün onları partimizin geçmiş önderleri gibi değerlendirmek mümkün değildir. Biz kendilerini devrimci sosyalist hareket içinde rol almış yönetici şahsiyetler olarak değerlendiririz, değişik süreçlerde onların temsil ettiği legal parti ve hareketler ile eylem birliği de yapmışızdır, bundan sonra da koşullar gereği ve eylem birliği ilkelerinde anlaşırsak yine yaparız, ancak partimizin içinde de bu arkadaşların üye iken yaptıklarını ve Marksizm-Leninizm'den saparak savunduklarını, Kemalist ve cuntacı fikirlerini, işçi sınıfı mücadelesine verdikleri zararları, gerçekçi bir şekilde eleştirir gerekli sonuçları çıkarırız.

Dolayısıyla onları Mustafa Suphi'ler, Ethem Nejat'lar, Nazım Hikmet'ler ve Mustafa Hayrulloğlu'lar ile aynı fotoğraf karesine koymayız, koyulmasına da karşı çıkarız. Mustafa Suphi, zamanında Şefik Hüsnü hakkında ne düşündü ise biz de bugün kendisi ve ardılları hakkında aynı düşünceye sahibiz.

İşte biz Mustafa Suphi ve 14 yoldaşımızı bu düşünceler ile anıyoruz ve onların bize emanet ettikleri kızıl bayrağı yükselere taşıyacağımıza and içiyoruz. Onbeşlerin resmini görmek isteyenler Nazım yoldaşımızın dile getirdiği gibi gözlerimizin içine baksın. Gözlerimiz sınıf kını ve savaşma azmiyle dolu çelik bir aynadır.

NAZIM HİKMET 110 YAŞINDA ARAMIZDA 20 Ocak 1902 – 20 Ocak 2012

SENİ DÜŞÜNÜYORUM

T. K. P.'m benim,
seni düşünüyorum.
Sen dünümüz, bugünümüz, yarınımızın,
en büyük ustalığımız,
en ince hünerimizsin.
Sen aklımız, yüreğimiz ve yumruğumuzsun.
Dünyada bir anılır şanlı soyun var:
sen küçük kardeşisin V.K.P.(B) 'nin.
Sen bana bugün
Mübarek alnındaki yara yerinle
ve işçi bileklerinde zincir izleriyle göründün.
yürüyorsun dimdik, pırıl pırıl.
ömrümde yalnız seninle
Ve senin safında olmakla övündüm,

Bacıminkiler gibi gök gözlü şehrim,
İstanbul'um,
seni düşünüyorum.
Oturmuşum deniz kıyısına,
bakıyorsun limana giren Amerikan zırhlısına.
Hastasın, açsın, öfkeliisin.
O da bakıyor sana,
hem de nasıl,
efendinmiş,
patronunmuş,
sahibinmiş gibi itoğlu it.
Bozkırdaki tarlalar sizi düşünüyorum.
Belki karasapanla sürülürdünüz,
kavruk olurdu ekininiz,
kavruktu mavruktu, buğday idi ya,
Amerikan şimdi beton dökmüş oraya,
ölüme uçak alanı yapmış sizi.
Uzun uzun şoseler sizi düşünüyorum.
Üstünüzden kervan geçmez, kuş uçmaz,
ölmeğe, öldürmeğe gidilir yalnız.

Seni düşünüyorum tornacı Rahmi.
Belki bu sabah basıldı evin,

Nazım Hikmet aramızda ...

Üçüncü sayfadan devam

belki şimdi Birinci Şubedesin,
kolların kelepçeli arkadan,
Kan içinde yüzün gözün.
Biliyorum söyletmezler:
"Barış Yolu" dergisini kimden alıp dağıttığını.
Seni düşünüyorum Hasan oğlu Hüseyin.
Mangalardan birinin bilmem kaçınıcı eri. Selam vermedin
diye,
çipil teğmen, basıyor tokadı sana. Sen sınıksız duruyorsun,
yüzünde beş parmağın yeri. Biliyorum Hasan oğlu Hüseyin
kaçacaksın, katletmeye gitmeyeceksin Korede kardeşlerini
Seni düşünüyorum Hatçe kadın.
İnsandan çok arık toprağa benziyorsun,
hayır topraksızlığa.
Beş çocuk doğurdun, üçü öldü.
Fakir köy halkını peşine taktın.
gidiyorsun zaptetmeğe
süngülerin ardındaki bey toprağını.
Üniversiteli kız seni düşünüyorum.
İçerdesin bir yıldır,
en az üç yıl verecekler.
Bana bir şiirimi okumuştun,
sesin kulağımda hala.

Seni düşünüyorum sayacı İsmail Usta,
Marşal emretti, açıldı gümrük kapıları,
sen dükkanın kapısını kapattın,
zarf, kaat sattın
Galatasaray da, postanenin orda.
Dilendin sonra,
sonra öldün veremden
ev halkıyla beraber.

Seni düşünüyorum anne.
Büsbütün perde indi mi gözlerine?
Karanlıkta mısın?
Karıcığım, seni düşünüyorum.
Sütün kesildi mi büsbütün,
emziremiyor musun artık tosunumu
Memed'imi?
Ev kirasını bu ay verebildin mi?
Ben aklımda mıyım?

Mavi bulutlar geçiyor altın kubbelerin üzerinden,
kırmızı bacaların,
beyaz kulelerin üzerinden mavi bulutlar geçiyor.
Bakıyorum Moskova'nın pencerelerinden birinden
seni düşünüyorum memleketim
memleketim, Türkiye'm seni düşünüyorum
zaten bir dakika çıktığın yok aklımdan,
hasretin dayanılır gibi değil
Moskova'da yaşamanın saadeti olmasa,
burda herkes sormasa seni benden,
Sovyet insanlarından her gün mektup gelmese,
sevmese seni onlar
benim onları sevdiğim kadar.

Nazım HİKMET

Kardeş Partilerden

Kolombiya

FARC (Kolombiya Devrimci Silahlı Kuvvetleri) Komutanı Alfonso Cano yoldaş Kasım 2011'de Kolombiya burjuvazisinin ordusu tarafından 2000 askerin katıldığı bir kara ve hava operasyonunda havadan atılan bombalar ve eşzamanlı olarak karadan yürütülen saldırılar sonucu katledildi.

63 yaşında olan öğretmen bir anne ve mühendis bir babanın oğlu olan Cano yoldaş Hukuk ve Antropoloji öğreniminin ardından 1970 yılında , 1964 yılında Kolombiya Komünist Partisi tarafından kurulan FARC'nin saflarına katıldı. 2008 yılında FARC'nin yönetim kademesinde en üst görev olan Komutan rütbesine yükselen ve FARC'nin yönetimini üstlenen Cano yoldaş uzun zamandan beri Kolombiya devleti tarafından katledilmeye çalışılıyordu. Suarez kasabasına yakın dağlık bölgede gerilla kampına karşı girişilen

yoldaş katledilmeden kısa bir süre önce gerilla kampında basın açıklaması yaparken

operasyonda hava operasyonu sonucu eşi Patricia yoldaş ile birlikte katledildi. Bu suikast burjuva basını tarafından Kolombiya egemen sınıflarının FARC'ye karşı bugüne dek elde ettikleri en büyük başarı olarak nitelendiriliyor. Cano yoldaş önderliğindeki

FARC'nin Kolombiya hükümeti ile müzakerelerin sürdüğü bir ortamda bu suikastın düzenlenmesi burjuvazinin ne denli güvenilmez ve uzlaşmalara elverişli olmadığını bir göstergesidir.

FARC kaynakları askeri gücünü 15.000 gerilla olarak açıklamaktadır ve bu güçle dünyanın sayılı devrimci silahlı güçlerinin başında sayılmaktadır

Yunanistan

DÜNYA KOMÜNİST VE İŞÇİ PARTİLERİ 13. ULUSLARARASI TOPLANTISI

9-11 Aralık 2011 tarihleri arasında Yunanistanın başkenti Atina'da, kardeş Yunanistan Komünist Partisi (KKE)'nin ev sahipliğinde Dünya Komünist ve İşçi Partilerinin 13. Uluslararası toplantısı gerçekleştirildi.

Ekonomik krizin siyasi bir krize dönüştüğü, Yunanistan

işçi sınıfının KKE'nin öncülüğünde geliştirdiği etkin direniş hareketleri ortamında bu toplantının Atina'da gerçekleştirilmesi ayrı bir önem arz ediyor.

58 ülkeden 78 partinin katıldığı uluslararası toplantı „Gelecek Sosyalizm'dir“ ana belgisi altında gerçekleştirildi. Yaklaşım farklılıklarının ve fikir ayrılıklarının da tartışıldığı konferansın çalışmaları sonucunda uluslararası durum değerlendirmesi ve çeşitli

Devamı 5. sayfada

Kardeş Partilerden...

Dördüncü sayfadan devam

Ülkelerden Komünist ve İşçi Partilerinin ortak görüşünü yansıtan bir sonuç bildirisi yayınlandı. Dünya Sosyalist Sisteminin karşı devrim sonucu dağılması ve o güne kadar Dünya Komünist Hareketinin merkezi görevini üstlenen SBKP'nin dağılmasından sonra yeni bir ideolojik merkezin henüz oluşmamış olması ve yaşanan süreçlerin kimi kardeş partiler tarafından farklı değerlendirilmesi sonucu bu platformlarda tartışmalar yürütülmesi ve karşılıklı deneyler temelinde ortak düşünceler geliştirilmeye çalışılması ciddi önem taşımaktadır. Özellikle KKE'nin bu süreçlerde gösterdiği sorumlu tavır, ortak politikalar geliştirilmesinde belirleyici ve olumlu bir etmen olmaktadır. Ancak bir dizi zorluklar ve olanaksız koşullar çerçevesinde sürdürülen bu çalışmalar henüz olması gerekenin gerisindedir. Partiler arasında varolan görüş farklarının giderilmesi ve giderilemediği ülkelerde yeni süreçlerin başlatılması zorlu bir çalışmayı gerektirmektedir. Bu konulardaki yaklaşımlarımızın yayınlanmasını yer darlığı nedeniyle başka sayılara erteleyerek bu yılki uluslararası toplantının sonuç bildirisini dikkatlerinize sunuyoruz.

Sonuç Bildirgesi

Komünist ve İşçi Partilerinin
13. Uluslararası Buluşması
9. – 11 Aralık 2011'de Atina (Yunanistan)

Komünist ve İşçi Partilerinin 13. Uluslararası Buluşması 09.-11. Aralık 2011 tarihlerinde Atina (Yunanistan)'da şu belgi altına gerçekleştirildi:

„Gelecek Sosyalizmdir! – SSCB’de karşı devrimci devirmeden 20 yıl sonra uluslararası durum ve komünistlerin deneyimleri; emperyalist savaşlar ve kapitalist kriz koşullarında sınıf mücadelesinin geliştirilmesi için yapılması gerekenler; günümüzde halkların işçi sınıfının hakları için mücadeleleri ve ayaklanmaları; Proletarya Enternasyonalizminin ve anti-emperyalist cephenin kapitalizmin yıkılması ve sosyalizm kuruculuğu alanlarında güçlendirilmesi”

Toplantıya 59 ülkeden 78 partinin temsilcileri katıldı. Kendi ellerinde olmayan nedenlerle bu toplantıya katılamayan bazı partiler yazılı mesajlarını sundular. Emperyalizme, kapitalist sömürüye ve baskıya karşı, işçilerin sosyal, çalışma yaşamıyla ilgili ve koruyucu haklarını elde etmek için, içinde çok güçlü özgürlük potansiyel taşıyan halkların gelişen mücadeleleri ni Atina’dan selamlıyoruz.

Buluşma, kapitalizmin derin ve devam eden krizinin uluslararası durumu etkilemeye devam ettiği bir dönemde yapıldı. Kapitalizmin bu krizine Lizbon zirvesinde NATO’nun yeni stratejisi olarak belirlenen emperyalizmin artan saldırganlığı eşlik etmektedir. Bu gerçek 2008 Brezilya (Sao Paolo), 2009 Hindistan (Yeni Delhi) ve 2010 Güney Afrika (Tshwanei) - 10., 11. ve 12. Uluslararası Toplantıların analizleriyle örtüşüyor.

Krizin sistemin krizi olduğu milyonlarca emekçi insan tarafından giderek daha iyi anlaşıyor. Söz konusu olan sistemdeki tek tük hatalar değil, tümüyle hatalı bir sistemdir. Bu sistem düzenli ve aralıklarla krizleri yaratmaktadır. Krizin kaynağı kapitalizmin temel çelişkinin, yani üretimin toplumsal karakteri ile özel mülkiyet arasındaki çelişkinin keskinleşmesindendir – kriz, etkili yönetim mekanizmaları olmadığı için sistemin herhangi bir yönetim hatasından veya ters gelişmesinden veya bazı bankacıların veya kapitalistlerin doymak bilmeyen ihtiraslarından kaynaklanmıyor. Bu kriz kapitalizmin tarihsel sınırlarını, anti-tekelci ve anti-kapitalist mücadelenin güçlendirilmesinin ve kapitalizmin devrimci mücadeleyle yıkılmasının zorunluluğunu gözler önüne seriyor.

ABD’de, Japonya’da, AB’de ve diğer kapitalist ekonomilerde burjuva yönetimlerinin çeşitli biçimlerinin sonuçları gözler önünde. Bir yandan zoraki kemer sıkma politikaları ile süreklilik kazanan ve derinleşen durgunluk diğer taraftan ise politik yönetimlerin tekelçi gruplara, finans kapital ve bankalara uyguladıkları kapsamlı destek programları ile enflasyon oranının ve kamu borçlanmasının artması. Kapitalizm şirketlerin iflasını devletlerin iflasına çeviriyor. Kapitalizmin krize cevabı, üretici güçlerin ve kaynakların yoğun biçimde yıkımı ve talanı, toplu işten çıkarmalar ve fabrika kapatmak, işçi ve sendikal haklara, ücretlere, emeklilik maaşlarına, sosyal güvenlik kurumlarına, halkın gelirlerine kapsamlı saldırı ve işsizliğin ve açlığın artmasıdır. Başka da cevabı yoktur.

Halk düşmanı saldırılar çeşitli bölgelerde yoğun görüldüğü gibi giderek

keskinleşmektedir. Tekelçi sermayenin yoğunlaşması ve merkezileşmesi onun ekonomik ve politik gücünün gerici karakterini keskinleştiriyor.

Kapitalist sistemde biçimsel değişiklikler ve özelleştirmeler destekleniyor. Kapitalist rantın en üst düzeye çıkarılmasında birbirleriyle yarışan emperyalistler, iş gücünü ucuzlatıyorlar ve onlarca yıllık mücadeleler sonucu elde edilmiş sosyal kazanımları geri alıyorlar.

Krizin gücü, global alana yayılışı ve ekonomik iyileşmenin ancak yavaş ilerlemesi burjuva güçlerinin krizin üstesinden gelme zorluklarını keskinleştiriyor. Bu ise emperyalistlerarası çelişkilerin ve ihtirasların artmasına ve aynı zamanda da emperyalist savaşlar tehlikesinin yükselmesine neden oluyor.

Demokratik haklara ve özerkliklere karşı saldırılar birçok ülkede giderek artıyor. Politik sistemler gericileşiyor ve anti-komünizm güçleniyor. Komünist ve işçi partilerine, sendikalara ve politik ve demokratik özgürlüklere karşı genel önlemler alınıyor. Hakim sınıfın halkın hoşnutsuzluğunu politik sistemde bazı değişiklikler yaparak yanlış yerlere kanallize etmek için türlü çabalar sarfediyorlar. Bunun için bir dizi emperyalizm yanlısı STKları ve örgütleri de kullanarak halkın hoşnutsuzluğunu siyasi olmayan ve hatta gerici özellikler taşıyan hareketlere yöneltmek için uğraşıyorlar.

Yakın Doğu ve Kuzey Afrika’daki ve özellikle Tunus ve Mısır’daki halkların ve işçilerin demokratik, sosyal ve politik hakları için ve halk düşmanı rejimlere karşı yürüttükleri mücadeleleri ve ayaklanmaları selamlıyoruz.

Şu anki tüm çelişkilerine rağmen bu ayaklanmalar önemli deneyimler teşkil ediyorlar. Komünist hareket bunları incelemeli ve değerlendirmelidir. Aynı zamanda NATO’nun ve AB’nin Libya halkına karşı yürüttüğü savaşı, Suriye, İran ve herhangi başka bir ülkenin iç işlerine karışma tehditlerini siddetle kınıyoruz. İran’a karşı yapılacak her türlü yabancı müdahalenin – hangi sebeple olursa olsun – İranlı işçilerin haklarına, demokratik özgürlüklerine, sosyal adalete ve haklara karşı bir saldırı olacağı görüşündeyiz.

Bu gelişmeler, komünist ve işçi partilerinin tarihsel görevlerini yerine getirebilmeleri, işçilerin ve halkların kendi hakları uğruna mücadelelerini desteklemek için ve sistemi politk ve ekonomik olarak yıkmak için sistemin kendi çelişkilerini, emperyalistler arası çelişkileri kullanarak halkların ihtiyaçlarının karşılanması için güçlendirilmesinin zorunluluğunu tasdikliyor. Komünist ve işçi partilerinin rolü ve öncü güç – işçi sınıfı – olmadan halklar kafa karışıklığı, finans kapitali ve emperyalizmi temsil eden politik güçlerin manipülasyonunu tehdidi altında olacaktırlar.

Uluslararası güç dengelerinde yeni yönelimler öne çıkıyor. ABD’nin konumunun göreceli olarak kalıcı biçimde zayıfladığı, gelişmiş kapitalist ekonomilerde üretimde genel bir duraksamanın olduğu ve yeni global ekonomik güçlerin, özellikle Çin’in ortaya çıkması söz konusu. Emperyalist merkezler arasında ve bu yeni güç olma yolunda olan ülkeler arasındaki çelişkilerin keskinleşmesi eğilimi artmaktadır.

Emperyalist saldırganlık giderek artıyor. Halihazırda birçok yerel kriz ve kriz bölgeleri mevcut ve sayıları artıyor. Asya’da, Afrika’da ve İsrail’in Filistin halkına karşı saldırganlığının arttığı Yakın Doğu’da. Aynı zamanda Avrupa’da neo-nazi ve yabancı düşmanı güçlerin, Latin Amerika’da ilerici güçlere ve halk hareketlerine karşı türlü müdahaleler ve saldırıların arttığı görüyoruz. Askerileşme de gene ertiyor. Genel bölgesel bir savaş felaketi riski artıyor. Bu bağlamda anti-emperyalist sosyal cephenin genişletilmesi ve güçlendirilmesi, barış için mücadele ve emperyalist savaşların nedenlerinin altını oymak yaşamsal önem taşımaktadır.

İki gelişme yolu vardır:

kapitalist yol: halkların sömürülmesi ve emperyalist savaşlar tehlikesi, işçilerin ve halkların demokratik haklarının yokedilmesi tehlikesi.

kurtuluş yolu: işçi ve halkların haklarının genişletilmesine yönelik ölçülmez imkanların mevcut olduğu, sosyal adaletin hakim olduğu, halkın özerkliğinin olduğu, barış ve ilerlemenin hakim olduğu yol. Bu yol işçilerin ve halkların mücadelesinin yoludur, sosyalizmin ve komünizmin tarihsel olarak gerekliliğinin yoludur.

Komünistlerin ve sınıf bincine sahip sendikaların kararlı katılımlarıyla Avrupa’da ve dünyanın her yerinde işçilerin mücadeleleri güçlendi. Emperyalist saldırganlık Yakın Doğu’da, Asya’da, Afrika’da ve Latin Amerika’da halkların direnişleriyle karşılaşıyor. Bunlar ve özellikle Latin Amerika’da biriken deneyimler, mücadeleler ve ilerlemeler direnç ve sınıf savaşımının olanaklarını gösteriyor. Böylece halklar ileriye dönük mevziler kazanabilmenin, amaçlarını gerçekleştirmenin ve emperyalist barbarlığa son vermenin olanaklarını elde edebiliyorlar.

İşçilerin ve halkların mücadelelerini selamlıyoruz ve daha da güçlendirilmesi gerektiğine işaret ediyoruz. Şartlar sınıf savaşımını ideolojik ve politik olarak güçlendirmeyi gerektiriyor, halk düşmanı uygulamaları geri püskürtmek ve halkın ihtiyaçlarını karşılamak için yığinsal eylemleri desteklemek gerekiyor. İnsanın insan tarafından sömürülmesine son vermek için, işçilerin anti-tekelci ve anti-emperyalist mücadele ile kapitalizmi yıkmak için örgütlü karşı saldırısı zorunludur.

Günümüzde geniş sosyal anti-emperyalist eylem birliklerinin oluşturulması şartları mevcuttur. Böylece çok yönlü emperyalist saldırılar ve saldırganlıklar durdurulabilir ve derin radikal ve devrimci değişimler için iktidar mücadelesi verilebilir. Bunun için işçi sınıfının birliği, işçi sınıfının örgütlenmesi ve sınıf bilinci ile donatılması, etkin köylü katmanlarla, şehirlî orta katmanlarla, kadınlarla ve gençlik hareketiyle eylem birliklerinin oluşturulması ve korunması temel faktörlerdir.

Bu mücadelede komünist ve işçi partilerinin ulusal, bölgesel ve uluslararası düzeydeki rolü ve ortak çalışmalarının güçlendirilmesi vazgeçilmez zorunluluktur. Komünist ve işçi partilerinin, komünist gençlik örgütlerinin ve içinde komünistlerin etkin olduğu anti-emperyalist örgütlerin birliğe ve koordineli eylemleri anti-emperyalist mücadelenin ve cephenin güçlendirilmesi

Sonuç Bildirgesi ...

Beşinci sayfadan devam

güçlendirilmesi için en önemli etmenlerdir.

Komünist hareketin ideolojik mücadelesi bilimsel sosyalizmin korunması ve geliştirilmesi için, anti komünizmin geri püskürtülmesi için, burjuva ideolojilerine karşı mücadele için, sınıf savaşımını yadsıyan ve bilimsel olmayan oportünist akımlarla mücadele için ve kapitalizmin ve emperyalizmin stratejilerini halk düşmanı, emperyalizm yanlısı politikaları ile destekleyen ve haklı göstermeye çalışan sosyal demokrat güçlerle mücadele için yaşamsal önemdedir.

Sosyal, ulusal ve sınıfsal bağımsızlık ve sosyalist alternatifi kararlı bir şekilde desteklenmesi için verilen mücadelenin bütünsel özünün anlaşılması için komünist hareketin ideolojik karşı saldırısı bir zorunluluktur.

Kapitalizmin yıkılması ve sosyalizmin inşası halklar için zorunlu gerekliliktir. Kapitalist kriz ve sonuçlarına bakılırsa uluslararası deneyimler ve sosyalizmin pratik olarak inşası sosyalizmin üstünlüğünü ispatlamaktadır. Bizler sosyalizm için mücadele eden halklar veya sosyalizmi inşa eden halklarla dayanışmamızın altını çiziyoruz.

Yalnızca sosyalizm savaşın, işsizliğin, açlığın, yoksulluğun, okuma yazma bilmemenin, yüzlerce milyon insanın güvencesizliğinin, çevrenin kirlenmesinin koşullarını yok edebilir. Yalnızca sosyalizm günümüzde işçilerin gereksinimlerinin gelişmesi koşullarını yaratabilir.

Emekçiler, köylüler, kentli ve kırsal alanda çalışan işçiler, kadınlar, gençler – sizi kapitalist barbarlığa son vermek için birlikte mücadele etmeye çağırıyoruz. Umut var, perspektif var – gelecek sosyalizmindir.

Sosyalizm gelecektir.

Atina, 11 Aralık 2011

Kavga Sesleri Geliyor Köylerden ve Şehirlerden

Diyarbakır / Amed: Hiç bir halk onursuzca yaşamaz, hiç bir halk şerefsizce yaşamaz. İşte, Vietnam, Kamboçya, Mozambik, Laos halkları, ayağa kalkınca emperyalist güçler arkalarına bakmadan kaçmışlardır. M.Suphilerin, Bilenlerin, Nazım'ın, A. Saydan'ın talebeleri Amed'de dimdik ayakta, kardeşlerinin yanındadırlar, enternasyonalist görevlerini yerine getiriyorlar. (Amed'den A. Yoldaş)

İzmir: Legal bir komünist partisi, bizdeki gibi faşizan bir polis devletinde komünist kadroların ifşasından başka bir işe yaramaz diye düşünüyorum. Komünistlerin çalışmalarını sürdürebilecekleri legal oluşumlar her zaman için vardır. Bu çalışmalar sendikalarda, meslek örgütlerinde, diğer STK larda bugünde olduğu gibi sürdürülebilir. Ama partinin kadroları hiç bir zaman deşifre olmamalıdır. İkinci bir husus ise partimizin adı hırsız soyunun elinden kurtarıncaya dek nesnel koşullar sağlanmış olsa dahi başka bir isim telifaz dahi edilmemelidir. Bu nedenlerle gerek Ürücülerden, gerekse başka herhangi bir gruptan gelebilecek böyle bir davete yanıtım nettir. Komünist selamlarımla. (İzmir'den Y. Yoldaş)

İzmir: Sitenizi daha yeni gördüm sanırım ürün dergisi veya savaş yolu dergisi çervesinden ayrısınız, tabiki sahte olan şu anki tkp'den de. Atılım gazetesini İzmir'de nereden edinebilirim ve detaylı bilgi edinme şansım varmı dostça kalın.

(İzmir'den B. Arkadaş)

Not: Yoldaş şimdilik siteden indirip okumanızı öneririz. Zaman içinde size ulaşmanın yollarını bulacağız, ancak bu amaçla bize bilgi vermemenizi rica ediyoruz, çünkü teknik takipten dolayı sizi zor duruma düşürmek istemeyiz. Siz Siteyi düzenli takip ederseniz size nasıl buluşacağımızı dolaylı olarak iletteceğiz. Başarılar.

**Yoldaşlardan ve Parti birimlerinden
haber, görüş ve öneriler için
elektronik posta adresimiz:
info@tkp-online.org**

Ederi: 50 Kuruş

Kavga Sesleri Geliyor Köylerden ve Şehirlerden

İstanbul: İstanbul'da gençler arasında çalışmalarımız çok olumlu yönde ilerliyor. Hem işçi gençlik içinde hem de öğrenci gençlik içinde "SAVAŞ YOLUNDA İLERİCİ DEVRİMCİ GENÇLER" bildirileri dağıtıyor, bildirilerimizi somut sorunlar temelinde faaliyet alanlarımıza göre kaleme alıyoruz. Bildirileri dikkat çekici yerlere bırakarak deşifre olmadan dağıtımı gerçekleştiriyor daha sonra gelişmeleri izliyor biz de bildiriye yeni okumuş gibi konuşma ve tartışmalara katılıyoruz. Böylece öncü gençleri tanıma ve sendikalar, dernekler içindeki çalışmada ilişki kurma olanağımız oluyor. Bildirileri servis araçlarında koltuklara, soyunma odalarına, üniversite ve liselerde dersliklerde sıralara ve kantinlere bırakıyoruz. Aynı yöntemi mahallelerde gençlerin yoğun olarak uğradığı kahve, bilardo salonu ve cafelerde pratiğe geçiriyoruz. Böylece çok dar bir militan kadro ile yüzlerce gence ulaşıyor onların arasında arazi taraması yapıyoruz. Bu deneyimimizi diğer semt, il ve bölgelerde de uygulanması için Atılım'da yayımlamanızı öneriyoruz. Gençliğin Yolu İşçi Sınıfının Savaş Yoludur ! (İstanbul'dan A.G. yoldaş)

Not: Genç yoldaşlarımızı bu yaratıcı çalışmalardan dolayı kutluyoruz. Gençler partimizin yedek gücüdür ve geleceğidir. Partimiz eski hatalara düşmeden yine ülkede politik gelişmelere müdahil bir güç olacaksa bu işçi sınıfının yolunda savaşan genç komünistler, genç öncüler sayesinde olacaktır. Hem politik gelişmelere müdahil bir güç olacağız hem de legalist hatalara düşmeden konspiratif parti yapımızı gözümüz gibi koruyacağız.

İzmir: Yoldaşlar, egenin dağlarından ve ovalarından selamlarımızı iletmek isterim. Kavga sesleri buralarda da daha bir yükseliyor. Biliyoruz ki likidasyona, oportünizme ve legalite safsatasıyla parti kadrolarını yeni bir dalgayla deşifre etmek isteyenlere karşı savaşan parti kadrolarımız, Bilen yoldaşımızın önderliğindeki 1973 atılımına benzer bir toparlanma ve yükselişi bugünde gerçekleştirme kararlılığındadır. Bu kavgada yalnız olmadığınızı bir kez daha belirtmek isterim. Bizler radyomuzun sesini yeniden duymak istiyoruz. Günümüzde internet üzerinden radyo yayıncılığı çok daha ekonomik olarak yapılabilenekte. Bu yayınlar tekrar başlatılırsa, aramızdaki iletişim daha sağlıklı bir zemine oturacaktır. Bu konuda göstereceğiniz çabalara ekonomik olarak ta destek koyacağımızı bilmelisiniz. Bu düşüncelerle yoldaşlık selamlarımızı tekrardan iletir, partimize verdiğiniz yüreğinize yüreğimizi kattığınızı bilmenizi isterim. (İzmir'den Y.A. Yoldaş)

Not: Yoldaş, çok teşekkür ederiz, bizim de yüreklerimiz sizinle atıyor. Öncelikle bu sitemizi ve dosya olarak siteye koyduğumuz aylık yayınları etrafınızda güvendiğiniz arkadaşlarımıza iletmenizi öneririz. Ayrıca günlük politik gelişmeler ile ilgili partimizin görüş ve tespitlerini bu siteden izleyerek günlük çalışmanızda değerlendirebilirsiniz. Radyo konusunda kararlarımız var ancak pratiğe geçirmek için biraz daha zamana ihtiyaç duyuyoruz. Bizi habersiz bırakmayın. Başarılar.

Batman: Batman'da komünist partisi olarak örgütümüz varmı. Varsa adresini alabilirmiyim, üye olmak istiyorum.

Not: Yoldaş, Batman'da yoldaşlarımız var ancak onlar sizi bulabilirler. Biz gizli çalışan bir parti olduğumuz için bu siteden veya elektronik postadan ne biz size adres verebiliriz ne de sizden böyle bir istekte bulunuruz. Siz bizim siteyi izleyin, Batman ile ilgili çıkacak duyuru ve haberler sizi bize, bizi de size ulaştıracaktır. Başarılar.